

ABONAMENTS

Barcelona, més...	7 Ptas
Catalunya i territoris de la República...	25
Trimestre...	25
Amèrica italiana i Portugal, trimestre...	25
Països correspost postal, id.	25
Altres països, id.	25

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SECONDA TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ:
MARIA FOYÀ, 27 i 29 - TELÈFON 19803

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELÈF. 79150

"LA PROVA SUPREMA QUE UNA NACIÓ ES CAPA PER A VIURE ES AQUESTA: QUE HAGI POGUT, A TRAVÉS DE LES EDATS, SOBREVIVRE A L'OPRESSIÓ, A LA TIRANIA I A LES FORCES DESINTEGRADORS QUE TREBALLEN PER LA DESTRUCCIÓ D'UNA NACIONALITAT."

LLOYD GEORGE

CRONICA

La nova democràcia

En el seu darrer discurs de propaganda electoral, el President Roosevelt feia una vigorosa defensa de les democràcies i assenyalava amb una gran penetració els defectes que avui les fan semblar febles i en situació d'inferioritat davant de les autoritats. En les seves afirmacions preliminars ja assenyalava les bases damunt les quals ha de recolzar la seva existència la democràcia, si vol ésser-ho de debò i no convertir-se en un simple instrument de dominació de les majories damunt de les minories. Aquestes bases són, cal dir-ho, els etèrns principis liberals. "Voteu", exclamava Roosevelt, "els candidats coneguts per llur liberalisme, sense tenir en compte llur raça, llur color ni llur religió." Amb aquesta recomanació, la dualitat irreductible entre les democràcies i els règims totalitaris quedava ben marcada. Però el President dels Estats Units, que és una de les mentalitats més poderoses d'aquest temps i que ha sabut conciliar, durant els ja llargs anys de la seva magistratura, un idealisme indefallent amb l'aplicació constant i metòdica de mesures pràctiques, no es limitava a refermar els principis democràtics i liberals que formen la base de les seves teories i l'essència mateixa de la vida política del gran poble nord-americà. Al contrari, feia una crítica lúcida dels defectes que han dut a les democràcies llur temporal afebliment i al feixisme la seva pujança. Primer de tot, les dissensions intestines, que li lleven força per a plantar cara a uns règims monolítics, en els quals el terror suprimeix les divergències de criteri. "Si la democràcia vol viure", ha de recuperar les seves forces, afirmant-se en la vida quotidiana del seu poble, i ésser suficientment militant per a salvaguardar la llibertat contra l'opressió social a l'interior i l'agressió militar a l'exterior.

Es, doncs, necessari, donar força al concepte afirmatiu de les democràcies i llevar-li el seu aspecte de crítica negativa i derrotista. Per a salvar la democràcia i la llibertat, per a donar a tota hora la seguretat que són coses que val la pena que siguin salvades, cal que demostrem als uns i als altres, als que s'entesten a veure-hi només un instrument per a la perpetuació de llurs egoïsmes personals i de classe, i als que li neguen, tot sabotejant-la, possibilitats de complir una obra de progrés social, que la democràcia és un règim en marxa, que fa compatible el manteniment de les llibertats individuals amb el progrés social, amb el millorament constant de les condicions de vida dels ciutadans, amb el reparament més just i eficient de la riquesa. Si aquesta marxa endavant és suspesa, aleshores la crítica negativa de comunistes i feixistes i l'egoisme reaccionari i dels conservadors de la vella escola posaran en perill la mateixa existència de la democràcia. Cal fer, doncs, de la política democràtica i liberal un instrument àgil, renovador, despullat de sentimentalismes i de febleses, que dugui a terme, basat en l'esperit de conciliació, una força enèrgica i audaç de reformes socials i d'enfortiment dels lligams de solidaritat de tots els ciutadans.

Franklin D. Roosevelt pot enunciar aquest programa amb tota autoritat perquè la seva actuació com a governant ha respost plenament als grans principis que l'informen. Després d'haver-se fet càrrec del govern del seu gran país en certes circumstàncies econòmiques desesperades, l'ha tornat a posar a un nivell de prosperitat enviejable i que es basa, cal dir-ho, damunt una més lògica distribució de la riquesa. El seu "New Deal" ha aconseguit fruits magnífics en l'ordre material i no li ha fet oblidar, en l'ordre moral, els deures que corresponen a la gran democràcia nord-americana, exemple i estimul del liberalisme mundial, en aquesta hora crítica de la història del món.

El segon aniversari de l'heroica defensa de Madrid

CATALUNYA I MADRID

Mentre les democràcies d'Europa i els homes lliures de tot el món se senten còrrups davant l'agressió dels Estats totalitaris, mentre hom deixa abandonats els petits Estats a la voracitat de l'Eix Roma-Berlin, mentre el "campi qui pugui" ha esdevingut el mot d'ordre i la consigna d'aquells Governos que més haurien de sentir-se responsables davant dels atropellaments dels dictadors, els republicans i democràtics de la vella Ibero, esprenguen els lligams que els unien per a millor combatre l'enemic comú. És aquí Madrid, l'heroica, l'invicte, que honorem amb el seu homenatge en el segon aniversari de les jornades glorioses a partir de les quals els enemics de la República s'haguereu de convèncer que no era solament contra tot un poble que se les havien, sinó contra una força organitzada que en els mesos següents havia de donar raó de la seva potència i del seu coratge. Els que es pensaven que sense l'Exèrcit, sense la Marina, sense la Diplomàcia, sense l'Església, això és, sense les institucions que apuntalaven l'Espanya tradicional, la República havia de fer fallida, ràpidament i definitivament, quan els facciosos arribaren a les portes de Madrid, s'haguereu de convèncer que els que la defensaven eren, a més del poble, una força naixent, però ufana: l'Exèrcit Popular Regular.

L'aniversari de la defensa de Madrid a Tànger

Tànger, 7. — S'ha celebrat amb entusiasme per la colònia espanyola d'aquesta ciutat el segon aniversari de la defensa de Madrid. Prop de mil banderes republicanes onejaren en els edificis de la ciutat. Per la Legació d'Espanya desfilaron més de 5.000 persones per a signar en les llistes allò col·lectes.

Una recaptada organitzada al matí produí en pocs minuts diversos milers de francs, que s'invertiran en l'adquisició de queviures per a Espanya. A la nit se celebraren diverses representacions teatrals i mitjans a favor de l'Espanya republicana. — A. E.

L'ex-ambaixador de França a Espanya ha fet una visita de comiat al senyor Companys

Abans d'ahir visità S. E. el President de la Generalitat per tal d'acompanyar-lo, el senyor Labonne, que havia estat fins ara ambaixador de França a Espanya i que retorna al seu país.

I particularment d'Europa. Hom podria titllar d'egoista la política isolacionista dels nord-americans, però aquell que examini despassionadament el panorama europeu hi trobarà més d'un motiu de fàstic i d'apartament d'un vesper tan considerable. I, tanmateix, Roosevelt ha trencat quan ha calgut aquesta política tradicional dels Estats Units, com la trencava, l'any 1917, Woodrow Wilson, i ha dit, cada vegada que li ha semblat necessari, la seva paraula de seny i l'afirmació rotunda del seu liberalisme democràtic, de cara a un món dominat per la follia totalitària o per la covardia suïcida. La República Espanyola veu en aquesta figura prestigiosa un amic sincer i espera de la seva autoritat una política eficaç d'ajut i una acció decidida per al restabliment del dret amenaçat i de la llibertat en perill en aquest extrem d'Europa que nosaltres defensem contra els invasors.

La nova democràcia que Roosevelt lluit propugna i que, enmig de les luites cíviques i del joc dels interessos i dels partidismes, ell s'esforça a aplicar als Estats Units, és la mateixa que s'està gestant a les terres ibèriques entre els dolors i les angústies de l'hora present. I serà l'única fórmula que, un cop acabada la guerra, sigui eficient per a obtenir, sense assaïssos utòpics ni fórmules estranyes a la nostra realitat i al nostre caràcter, la pacificació total dels esperits i la reconstrucció fructífera del país.

Fou, efectivament, a Madrid on va néixer, com per miracle, la veritable força republicana i el seu Exèrcit, aquest Exèrcit estranyament autòcton, còrrid del no-res i del qual ara parla tothom amb temor i respecte i en presència del qual hom declara que la República, gràcies a la seva capacitat i al seu heroisme, ha esdevingut invencible per la sola força de les armes.

Catalunya sent una doble admiració per Madrid, ja d'haver convertit en baluard inexpugnable els seus murs i la d'haver estat el bressol de l'Exèrcit republicà. Catalunya sent, de més a més, la satisfacció de poder comprovar cada dia com va en augment la devoció de Madrid pel poble català. Els madrilenys saben prou bé fins a quin punt els catalans ens identifiquem amb ells i en la mesura que els donarem ajut en aquestes hores tràgiques del començament del novembre del 1938, i els catalans que ofrenen llur vida mentre barregen el pas de l'enemic davant les portes de la capital. Sabem encara les altes cifres en què es va irradiar des del moment que va esclatar la guerra fins que el Govern Central es feu càrrec de la gerència dels organismes de producció i distribució l'ajut espontani i l'ajut oficial del poble de Catalunya al de Madrid. Aquest corrent recíproc de simpatia que no té malis polítics, que es troba per damunt de les ideologies i dels partits i que expressen ben sovint el poble català i el poble madrileny per mitjà dels seus representants genuïns, és la penya més certa de solidaritat dels que lluiten per un mateix ideal. Aquest corrent espontani que va de poble a poble constitueix un lligam entre catalans i castellans més sòlidament establert que les enteses polítiques i els interessos partidaris que a vegades sols lliguen els pobles transitoriament. Aquest sentiment comprovat pels nostres homes representats que des de l'inici de la guerra han visitat Madrid, i referendat pels representants madrilenys que han vingut a casa nostra, és el que en nosaltres, catalans, penetra més endins de la nostra ànima, car Catalunya, poble renacent, amb una personalitat, amb un idioma, amb uns institucions, necessita ésser compresa cada dia més per tots aquells que com ella posen per damunt de tot el sentiment de llibertat.

Recepció de periodistes estrangers al Ministeri d'Estat

Importants manifestacions del senyor Alvarez del Vayo

Amb motiu del segon aniversari de la defensa heroica de Madrid, el ministre d'Estat rebé a primeres hores d'ahir a la tarda acompanyat de l'ambaixador d'Espanya a Londres, senyor Azcarre, dels secretaris d'Estat, senyor Tremoya, l'alt personal del Ministeri i el sub-secretari de Propaganda, senyor Sánchez Arcas.

El senyor Alvarez del Vayo, que obsequià amb un lunch els seus invitats, en el curs de la conversa amb els periodistes féu les següents manifestacions:

Quan el 7 d'abril, un parell de dies després de reorganitzar-se el Govern, vaig tenir el gust de rebre la premsa estrangera, em vaig permetre invitar-la, naturalment, per al 7 de maig. En aquells moments la cita hagué de semblar a algú una mica jactanciosa. Vosaltres recordareu perfectament quina era la situació a primers d'abril. En alguns periòdics s'arribà a anunciar per la quinzena pròxima l'entrada dels rebels a Barcelona. Al mateix temps se m'oferí novament la gran oportunitat de reunir-vos, donant a la vegada senyals de vida. Des del 7 d'abril han passat justament set mesos. Coincideix la data d'ahir amb el segon aniversari de l'heroica defensa de Madrid.

Apart el gust de saludar-vos en dia tan ple de suggeriments i de significació, no tinc usament avui cap declaració sensacional a fer. La posició del Govern respecte a l'aspecte internacional del conflicte, ha quedat precisada de manera oficial en forma que no deixa lloc a dubtes. Si jo hagués de tornar-la a exposar ara no podria sinó repetir el que digué el president del Consell i jo després dels acords de Múnic. Espanya no està disposada a què ningú, que no siguin els mateixos espanyols, decidís sobre el seu destí. Fermentament resolta a continuar lluitant per la seva independència nacional metre subsisteixi la invasió estrangera, està igualment decidida a rebutjar de ple i sense el me-

nor dubte, tota anomada solució del problema espanyol, que no s'ajusti a aquell concepte irreductible d'independència i de sobirania i que no broti del seu propi desig. Sobre aquest punt el Govern no té altra cosa a dir.

Es hauria d'explicar-se que després del que passà a Múnic, hi hagué gent que de bona fe cregué que tal actitud resultava un luxe fora de l'abast d'un poble que, volent ésser lliure, es trobava sumit en l'Europa d'ahir. Que se'm permeti dissentir. Consumats, desgraciadament, els fets en els que als acords immediats de Múnic es referí, ningú no podrà veure, en el que vaig a dir, una incitació a la guerra o un desig de crear complicacions exteriors a l'ombra de les quals poguessin prendre rumb més favorable per a nosaltres els esdeveniments d'Espanya. El mètode de Múnic oferia encara a qui no hagués transigit que l'existència i la independència d'un Estat sobirà siguin líquides en el curs d'una sola reunió, una possibilitat evident i que heu reduït simplement a això: a haver dit que no i a haver seguit l'exemple del poble espanyol, que qualque sigui les dificultats que se li ofereixin en la lluita preferint arrostrar-la fins al final abans de segellar amb la seva col·laboració l'estancament d'un poble lliure.

L'experiència espanyola prova, com abans us deia, i summament perillós que és l'aplicar al cas d'Espanya un criteri que podrà tenir a vegades l'aparència d'ésser una força lògica i incontestable, però que després de la vivència extraordinària i formidable de la nostra gent redueix més tard a una simple especulació desencarnada. Quin dubte hi ha que a jutjar pels indicis externs de la situació els representants diplomàtics que en els primers dies de novembre de 1938 informaven els seus Governos sobre la calçada irremissible, en el termini d'una setmana com a màxim, de la capital, obraven conforme a la seva pròpia lògica. No obstant, Madrid celebra

avui el segon aniversari de la seva resistència. U nany i mig després, en produir-se el colapso de les nostres posicions al front de l'Est, i pel a l'experiència de l'ocorregut amb Madrid, no solament els observadors tebis o hostils de fora, sinó persones apassionadament lligades al que té d'europeu i d'universal la nostra causa, no comprenien que els darrers dies de març o en els primers d'abril, ens neguéssim a reconèixer que la guerra estava perduda.

Però, d'ahir a deduir les mateixes conclusions de falicitat que es veien trencades per l'admirable reacció del poble espanyol en el cas de Madrid i en el d'aquesta primavera darrera, hi ha la distància que en aquestes perspectives intercala la nostra voluntat indomable de fer front a tot i de seguir lluitant fins a la fi.

Això no vol dir que les cancel·leries no tinguin res a fer en el cas d'Espanya, sinó dir-los que la seva pròpia sort. Probablement els mesos transcorreguts sense que el Comitè de No Intervenció hagi cregut necessari reunir-se ha portat a algun dels països que més responsabilitat té en la seva creació, a oblidar la seva existència. Però el Govern espanyol tingué cura molt bé de recordar que existia un problema de retirada de voluntaris en comparació amb la Societat de les Nacions per a proposar retirar pel seu compte els que amb un heroisme i un generositat mai suficientment lloades, però sí agraïdes amb eloqüència popular en probables cerimònies recents, venien lluitant al costat de la República. La retirada de voluntaris oferia pel Govern espanyol és total i subjecte a un control per a veure el qual de la màxima autoritat internacional, nosaltres recomentem la serietat i l'aleïtat amb què ha procedit el Govern de la República. A mi em basia saber que la Comissió Internacional de la Societat de les Nacions està composta per mitjans correctes i ponderosos per acceptar des d'ara el dictamen que una vegada acabats els seus treballs meti la Comissió, això soluciona definitivament el problema de la intervenció estrangera en el que es refereix a l'Espanya republicana. Però això planteja a la vegada amb més exotèquia que mai a les Potències que l'aleïtat i amb propòsit net s'hagin adherit a la política de no intervenció, l'obligació absoluta que el Pla de Londres (Passa a la pàgina 4)

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Els soldats de Catalunya, en victoriós avanç, han travessat el Segre i pres Soses, Aitona i Serós i han tallat la carretera de Saragossa a Lleida, i segueix l'avanç

Gran quantitat de material i nombrosos presoners agafats a l'enemic

A llevant s'ha avançat també al sector de la costa

A l'Ebre continua la nostra resistència

Tarragona bombardejada repetidament: Un hospital civil destruït: Altres dos mercants anglesos tocats a Almeria

ELS COMUNICATS OFICIALS

DE DIUMENGE

FRONT DE L'EST. — Durant tot el dia ha prosseguit la duríssima batalla a la zona de Benissant, del sector de l'Ebre. Les forces al servei de la invasió, precedides per un centenar de tancs, tanquets i altres elements motoritzats italians i ajudades per l'actuació constant de l'artilleria i l'aviació estrangeres, han atacat les nostres posicions i han aconseguit alguns avanços en l'limitat front i profunditat. La lluita continua a l'hora de redactar aquest comunicat, sofrint els invasors i les forces faccioses que cooperen amb ells, elevadíssimes pèrdues.

L'aviació republicana ha actuat amb gran eficàcia i ha metallat repetidament les files enemigues.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ. — Els nostres avions de Cartagena toquen un dels avions de la invasió que agredien aquella ciutat a la matinal del dia 5. L'aparell s'incendià i caigué a mar.

Durant la nit darrera i la jornada d'ahir, els aparells estrangers han bombardejat Almeria, Cartagena, Tarragona, Barcelona i altres llocs de la zona costera de Catalunya. Al port d'Almeria han estat arriats pels avions italo-germànics, els mercants britànics "Margaret Rose" i "Yorkoreck".

En combat aeri entaulat pels nostres caces amb els avions de la invasió que bombardejaven Tarragona, ha estat abatut un "Messerschmidt".

D'AHIR

FRONT DE L'EST. — A la zona de l'Ebre, continuen els incessants combats i els nostres soldats resis-

teixen la intensa pressió de les forces al servei de la invasió, ajudades per l'artilleria, tancs i aviació estrangera.

Al sector del Baix Segre les nostres forces han travessat el riu per diversos llocs i després han arrencat, trencant totes les resistències, pel marge dret del susdit riu. Han conquistat i deixat enrera els pobles de Soses, Aitona i Serós i han tallat la carretera de Saragossa a Lleida entre aquesta darrera plaça i Fraga. Han estat capturats molts presoners i recollit gran quantitat de material, el recompte i la classificació del qual continua. Els soldats espanyols prossegueixen, a l'hora de redactar aquest comunicat, el seu victoriós avanç.

Els avions republicans han cooperat brillantment a l'èxit de les operacions amb eficaces bombardeigs de les línies enemigues. En combat aeri han estat abatuts dos "Messerschmidt".

FRONT DE LLEVANT. — Les nostres forces han millorat les seves posicions a la regió del Vèrtex Puntal, del sector de la costa.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ. — Els avions de la invasió han bombardejat repetidament, durant la nit darrera i la jornada d'ahir, el cas urbà de Tarragona. Han causat víctimes i la destrucció de molts edificis, entre ells un hospital civil.

A les 11.15 hores, els avions "Savoia" han agredit Cartagena. Una altra esquadrilla italiana que intentava repetir el bombardeig, s'ha retirat en direcció a la seva base de Mallorca, davant la presència dels nostres caces.

COMENTARI

Boscos barcelonins

A I boscos de Vallvidrera — quina senyor m'hagi donat", exclamava Joan Maragall, poeta ciutadà per excel·lència, fa molts anys, quan tot just els barcelonins s'havien adonat de la meravella que era el cinyell espès de boscos que, des de Sant Pere Màrtir a Montcada, passant per Col·lerola, voltaven la ciutat amb una penne verdor de pins. Boscos de Vallvidrera, recer de les expansions familiars dels diumenges, remotejant pulmons de Barcelona, que l'altibeu de les impureses de la seva atmosfera; boscos de Vallvidrera, espais dels infants i gaudi dels promesos, miradors damunt la ciutat i que resistien sense ésser vençuts els seus atacs combinats, les legions de torres "modern-sky" o de cases funcionals que s'enfilaven per les seves costes; boscos de Vallvidrera, tan populars i alhora tan senyors com els versos de Joan Maragall o la prosa d'Emili Vilanova, l'haurien d'assistir enganyat a la vostra desaparició.

L'home que s'enfila des d'un amunt amb una destal sota el geg; els minyons que arrossegueu un carretó i traguen una enorme serra de cinta; els llenyataires improvisats i els carboners amateurs, i ens deixaran aquest hivern sense la corona immarcescible de verdor que era el millor enès de la Barcelona de tots els temps, ja que la mar ens l'havia privada dels terrenys propers a la platja i ens havíem de conformar amb la seva visió llunyana i idealitzada des de les muntanyes? Hom ens objectarà la manca de combustible, hom ens parlarà de les restriccions en el consum de fluid elèctric i en el subministrament de gas. Però les raons no són suficients i, ni que ho fossin, no són vàlides. No hem dit i repetit mil vegades que Barcelona és una ciutat d'hivern? No ens extasiem, i amb nosaltres, o més que nosaltres, tots els forasters, amb els dies clars i tibets de desembre i de gener, que posen llur somris, constellat de festes tradicionals, en el ràpid curs dels dies de la nostra ciutat? No ens saluda, cada any, des dels vessants de Vallvidrera i de Col·lerola, la càndida jolia de les flors d'ametller, que cada febrer llancen el seu desafiament a les escumes del fred i a les traïdories de la glaciada? Doncs si engany ens és demanat un sacrifici en la nostra calefacció, si entre les coses que exigeix i imposa la guerra hi ha aquesta de resignar-nos a sofrir sense gaires defenses aquest benigne hivern barceloní, no és justificable ni és patriòtic ni revela cap sentiment del seny i de la previsió enfilar-se costa amunt per serrar un pi i despulgar les muntanyes barcelonines de la seva riquesa vegetal.

L'any passat aquest fenomen incivil ja es produïa. Al capdavant, hom pensà a deturar l'allau del llenyataire, però una bona part del mal ja estava fet. Engany, abans que això comenci, abans que es generalitzi el costum i cada ciutadà es cregui amb dret d'anar a tallar el seu pi a Vallvidrera, caldrà que les autoritats a qui correspongui s'ocupin del problema i el resolguin. L'Ajuntament, que representa Barcelona, propietària en llur majoria dels boscos que enredon la urbs i on s'estén el Parc Municipal, ha de vetllar perquè aquest crim no pugui produir-se. Si les bombes de l'aviació ens destrueixen les cases de la ciutat, aquestes poden reedificar-se i l'agressió ens pervé d'un enemic que sabem despietat i criminal. Però els boscos que omplen una verdor espessa les nostres muntanyes no poden improvisar-se ni reconstruir-se en un parell d'anys. I les destals i les serres són manejaes no pas per enemics, sinó per ciutadans que, tanmateix, col·laboren a l'obra de destrucció del feixisme. La guerra assola les muntanyes i les ciutats; que a aquest estrall irreparable no s'hi afegeixi el que el nostre egoisme ha de produir innecessàriament en els boscos barcelonins.

BEGUR

ACOTACIONS

Imatges de la Xina

En obrir la pàgina de fotos d'un diari francès m'ha sorprès una imatge encisadora: el retrat d'una noia de vint i vint-i-cinc anys, vestida amb una elegant i atractiva simplicitat. Una obra d'una gran perla, una sabata americana de cuir, que jo que jo amb el cinturó també de cuir i amb el ros del vestit que deixa veure el coll entreobert de l'abric.

Però l'interessant d'aquesta nota no és pas la manera tan civilitzada de vestir. L'interessant d'ella són, sobretot, uns ulls vivacs, penetrants, sense deixar d'ésser femenins; i una boca enigmàtica, sense deixar d'ésser templadora.

Arriba? ¿Protagonista d'algun film que no veurem per ara? Res d'això; però més interessant que això en aquest moment. Aquesta noia elegant i de poques atraccions "enigmàtiques" és, simplement, una ambaixadora xinesa de pas a París, cap a Londres. Amb més precisió: una ambaixadora encarregada d'una missió extraordinària per la qual el mariscal Tchang-Kai-Shek, la dona en la qual avui tot el món admira veu el símbol de l'robustesa resistència xinesa.

Ah, que poc sabem, que poques referències tenim de la Xina d'ahir! Aquest retrat de la noia elegant, pàl·lida i enigmàtica ens ens fa ben adonar, ho veiem, no sabem res o gairebé res de la Xina. De la Xina avui no sabem altra cosa que com combat contra els seus invasors, amb un heroisme que només té parell amb l'heroisme dels catalans i espanyols. De la Xina no ens narrien altres imatges, ultra les imatges heroiques, que imatges de brutalitat, de violència i de misèria. I de sobre entre aquestes imatges de desesperació i de desesperança, la d'aquesta noia que sembla vinguda de l'orient per començar, encara i sorprendre els occidentals, que ho ignorem tot de la Xina.

De la Xina, que pot donar moltes sorpreses encara. Però no sabem, tota la seva capacitat de violència i d'heroisme, quines reserves d'intel·ligència, de delicadesa i de gràcia capdavantera amaga. La imatge d'aquesta noia, inquietadora i veia, és com la porta que s'obre davant d'un món desconegut.

CRONICA BARCELONINA

ELS ESPORTS GOVERN DE LA REPUBLICA

AVIACIO

EL RECORD MUNDIAL DE DISTANCIA SENSE ESCALA L'HAN BATUT ELS PILOTS MILITARS ANGLESES

Port Darwin, 7. — Els avions de bombardeig britànics números 1 i 3, hien aterrat a Port Darwin, respectivament, a les quatre i dos minuts i a les quatre i cinc minuts. — Fabra.

Port Darwin, 7. — L'avió de bombardeig britànic número 2 ha aterrat a les cinc i deu minuts, hora local. — Fabra.

Londres, 7. — El Ministre de l'Aire comunica que el raid d'avions militars amb vista a establir el nou rècord de distància sense escala ha acabat amb el major èxit, ja que el rècord ha estat ampliat.

Des dels tres aparells Wickers Wellington, amb motors Bristol-Pegasus, aterracen a Port Darwin després d'haver recorregut una distància total d'onze mil cinc-cents trenta quilòmetres, partint de la base militar d'Ismaïlia.

El tercer aparell ha aterrat a Koeppang Tiner (Índies neerlandeses) amb una distància de deu mil cent vint-i-quatre quilòmetres.

El rècord actual d'èxit s'ha establert a escala de 6.306 milles era detentat pels pilots russos i ha estat batut per un marge de mil quatre-cents deu quilòmetres per dos dels aparells, i per tres-cents milles pel tercer.

La petició d'homologació d'aquesta records està dirigida a la Federació Aeronàutica Internacional. — Fabra.

FUTBOL

EL TORNEIG MILITAR

RESULTATS DEB PARTITS JUGATS DIJUMENGE

Cos de Seguretat (G. W.), 7; Transports de Carrabiners, 0.

X Cos d'Exèrcit, 6; Aviació Militar, 0.

Paró d'Artilleria, 2; C. R. E. A., 1.

Direcció General de Carrabiners, 6; Subsecretaria d'Aviació (G. T.), 0.

Sanitat Militar, 8; Policia Civil, 0.

G. C. Transmissions, 7; Quart Batalló local (S. T. E.), 3.

Petrodorall número 2, 0; 24 Divisió, 5.

EL JUGADOR CIFUENTES HA MORT A FRANÇA

En ocasió del matx de campionat segona divisió de França, Arras-Nîmes, en el moment que els jugadors es retiraven als vestidors per a vestir-se, el jugador espanyol Cifuentes, que ocupava el lloc d'interior en la línia davantera del Nîmes, morí a conseqüència d'una crisi cardíaca.

Cifuentes havia rebut un cop 29 minuts abans del final. Es retirà durant uns moments; més tard ocupà novament el seu lloc fins a la fi del partit. Fou en aquest moment que li sobrevingué un síncope fatal.

A LES PISTES DEL BARCELONA

"Altreu" porta a cap una intensa campanya de popularització del tennis, aquest esport que és un dels més completos i que en el nostre país, era pràcticament d'uns quants esportistes.

Massip, el campió de l'Olimpiada Popular d'Anvers tingué una difícil actuació davant un Solà tenaç, voluntari i amb molta encorisc.

Soler, desentrenadíssim, hagué d'inclinarse davant Riera, que ens recordava els seus millors temps.

El doble fou interessant; i agraït al públic, encara que Solà acusà la fatiga de l'anterior partit, formant parella amb Rabassa, obtingué una victòria sobre Escayola-Soler, que estaven molt desentrenats. Rabassa es féu aplaudir en algunes jugades de mitjà i demostrà les seves possibilitats per arribar a ésser una figura en aquest esport.

RESULTATS TECNICS

Riera (Sanitat) venç Soler (C. R. E. A.), per 6-1, 6-3.

Massip (C. R. I. M.) venç Solà (S. T. E.) per 5-7, 6-3, 7-5.

Rabassa-Solà (Sanitat-S. T. E.) venç Escayola-Soler (C. R. E. A.), per 6-3, 6-0, 6-4.

FRONTO TXIKI-ALAI

Tarda, 8'30

TRINI - MARI

contra

CARMENCHO - LOLILLA

Nit: No hi ha funció

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a sala

AZUMENDI - LEAGUIRE

contra

SOLOZAR - JAUREGUI

Congrés dels Diputats

Presidit per senyor Martínez Barrio, es reuní el Comitè Executiu d'Ajut a Espanya, amb assistència dels senyors Ayala, Biscaya i Rueda Ortiz.

Ministres de Defensa Nacional

Per aquies: H.M. i com a premi a diferents fets d'armes, han estat concedides les següents recompenses:

ASCENSOS. — A major, el capità senyor Félix Montero Llano, Gines Sánchez García, Atillano Manzano García, Calvo, Joan Penya Rodríguez, Maria García Hermosilla, Antoni Eduard López, Gregori Redondo Gómez, Eduard Guichón Bayo, Pere Artacho Flores, Benjami Merchán Alenza i Juli Gdñen Macià.

A capità els tinent senyors Jesús Alarcón Rivas, Benet García Freixa i Josep Llerín Zurriaga.

MEDALLA DEL VALOR. — Es concedeix al capità d'infanteria de Mille senyor Pau Muñoz Amor i al tinent de Carros de combat, senyor Lluís Abaunza Blanco.

MEDALLA DEL DEURE. — Es concedeix al tinent assísim, d'Enginyers senyor Agustí J. rus Ortiz; als tinent d'infanteria de Mille senyors Salvador Pulgert Mas, Ramón Torra Querol i Antoni Ribau Buigues; al tinent d'infanteria senyor Celestí Fernández García, al caporal d'infanteria senyor Enric Viladóna Batlle; al soldat senyor Josep Montagut Ametlla; als caporals senyors Josep Puigvert Teixidor i Joan García Arribas; al sèrgent senyor Marià Pariente del Valle; als soldats senyors Juli Rius Tello, Manuel Píetro Cabada, Joan Valle Masó, Enric Oliveras Pou, Josep Salvador Llaverrias, Joan Oller Pie, Rafael Forner Rocamora, Flors López Hernández, Pau Aldana Sierra, Antoni Planes Garin, Emili Pérez Vidal, Enric Toledo Tomás, Francesc Beltrán Marjorell, Serrat Margalef Llorens, Angel Hernández Marfil, Blat Bolea Serrano i Francesc Romero Ulla.

"SOFRIMENTS PER LA PATRIA". — Aquesta medalla ha estat concedida al major d'infanteria senyor Francesc Rico Castells; al d'infanteria, senyor Joan Díaz Majordom; als d'infanteria en campanya senyors Pere Níeo Benito i Ricard Meléndez Ramos; al capità d'infanteria senyor Carlos Bolotet Paris; al d'artilleria senyor Albert Saltoya Rodríguez; al tinent d'infanteria senyor Claudi Martínez Martínez; al caporal motorista senyor Carlos Postigo Santamaría; als caporals d'infanteria de la 33 Brigada Mixta senyors Francesc González Avila i Josep Blanquer Colomer; i als soldats d'infanteria, també de la mateixa Unitat, senyors Ernest Martí Escudé i Lluís Vergés Sevilla. — A. E.

* ¿Desitgeu vendre

els vostres mobles a bon preu?

Dirigiu-vos a

Hotel de Ventas

PELAYO, 8. - Telèfon 19370

Paguem

EL SEU VALOR ACTUAL

ELS TRIBUNALS

Davant els diversos Tribunals que funcionen a la nostra Audiència es veuen distintes causes, els resultats de les quals, per als respectius processos, foren els següents:

Condemnat: Cesar Neira, per ús il·legal d'arma de foc, dos anys, 11 mesos i 11 dies de separació de la convivència social; per infracció de les normes de racióament; Josep Ponsa Planell, 3.000 pessetes de multa; Rafael Villegas Torres, 5.000 pessetes; Malmeto Orceón Morales, pesetes; Josep Feliu Celtrán Fornas, 5.000 pessetes; i Francesc Serra Meus, 10.000 pessetes; per venda a preu abusiu: Francesc Vilaplana Mas i Rafael Ramírez Pelgrí, 10.000 pessetes de multa cadascun; i Juli Godoy Fuentes, 1.000 pessetes; per al·lucinat, 20 anys d'interament en camp de treball, Joan Soriol Badia; 15 anys Josep Farando Casseras; i 20 anys de la mateixa pena Ramon Comes.

Absolts: Josep García González, Joaquim Figueras Pous, Josep Miralles Fondo, Ezequiel Costes Santuste, Antoni Armenteros Ferrer, Elena de la Iglesia, Josep Gendey Casca, Josep Margarit Masferrer, Ramona Molist Fojol, Concepció Soler Vila.

L'AJUNTAMENT

Tenint en compte la utilitat que té per a la fabricació de diversos efectes imprescindibles l'ús de les barilles dels parafins, la Conselleria delegada del districte VI, prega als veïns de la seva demarcació que se serveixin enviar desmuntes les barilles dels parafins que tinguin inutilitzats a l'Oficina municipal del districte VI, carrer de Sepúlveda, 181, principal.

— Es prega als familiars o amics del soldat Antoni Domínguez i Molina que se serveixin passar per la secretaria particular de l'Alcalde per tal de parlar-los d'una qüestió que els interessa.

Guarimen' rāpit i económic

TRENCATS

ORTOPEDIA TÈXILS

Aribau, 5

OPORTUNITAT D'ART

LA PINACOTECA

Passant de l'art a la vida

EXPOSICION COLLECTIVA DELS

MILLORS PINTORS BARCELONINS

SALA BUSQUETS

Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

CAMISERIA FERRER-BATILLES

36, Baqueria, 38

Camises, Corbates, Pijames, Pantalons,

Pescadores, Caçadores, mitges, etc.

PREUS MINIMS

LA REVENEDORA

Sepúlveda, 166.-T. 37659

VENDES DE 8 A 2

Admetem oferiments des

de les 12 a la 1'30

LIQUIDEM

DIARIAMENT PARTIDES

de

Envelops diverses menes,

blocs carta, blocs mitja

carta, blocs nota, blocs

quadricula, carnets butxa,

agendes, paper barba,

paper escriptura, paper

còpies, paper màquina,

paper quadricula, paper

secant, wades, arxivadors,

llapissos, estilogràfics,

plomes, tinters tinta blau-

negra tap rosca, tinta

flascons de litre, tinters

backalite, ulleres moto-

rista

LA REVENEDORA

Sepúlveda, 166.-T. 37659

VENDES DE 8 A 2

Admetem oferiments des

de les 12 a la 1'30

LIQUIDEM

DIARIAMENT PARTIDES

de

Envelops diverses menes,

blocs carta, blocs mitja

carta, blocs nota, blocs

quadricula, carnets butxa,

agendes, paper barba,

paper escriptura, paper

còpies, paper màquina,

paper quadricula, paper

secant, wades, arxivadors,

llapissos, estilogràfics,

plomes, tinters tinta blau-

negra tap rosca, tinta

flascons de litre, tinters

backalite, ulleres moto-

rista

LA REVENEDORA

Sepúlveda, 166.-T. 37659

VENDES DE 8 A 2

Admetem oferiments des

de les 12 a la 1'30

LIQUIDEM

DIARIAMENT PARTIDES

de

Envelops diverses menes,

blocs carta, blocs mitja

carta, blocs nota, blocs

quadricula, carnets butxa,

agendes, paper barba,

paper escriptura, paper

còpies, paper màquina,

paper quadricula, paper

secant, wades, arxivadors,

llapissos, estilogràfics,

plomes, tinters tinta blau-

negra tap rosca, tinta

flascons de litre, tinters

backalite, ulleres moto-

rista

LA REVENEDORA

Sepúlveda, 166.-T. 37659

VENDES DE 8 A 2

Admetem oferiments des

de les 12 a la 1'30

LIQUIDEM

DIARIAMENT PARTIDES

de

Envelops diverses menes,

blocs carta, blocs mitja

carta, blocs nota, blocs

quadricula, carnets butxa,

agendes, paper barba,

paper escriptura, paper

còpies, paper màquina,

paper quadricula, paper

secant, wades, arxivadors,

llapissos, estilogràfics,

plomes, tinters tinta blau-

negra tap rosca, tinta

flascons de litre, tinters

backalite, ulleres moto-

rista

LA REVENEDORA

Sepúlveda, 166.-T. 37659

VENDES DE 8 A 2

Admetem oferiments des

de les 12 a la 1'30

LIQUIDEM

DIARIAMENT PARTIDES

de

Envelops diverses menes,

blocs carta, blocs mitja

carta, blocs nota, blocs

quadricula, carnets butxa,

agendes, paper barba,

paper escriptura, paper

còpies, paper màquina,

paper quadricula, paper

secant, wades, arxivadors,

llapissos, estilogràfics,

plomes, tinters tinta blau-

negra tap rosca, tinta

flascons de litre, tinters

backalite, ulleres moto-

rista

El Congrés del partit obrer belga rebutjà qualsevol decisió que representi directament o indirectament el reconeixement de Franco

LA PUBLICITAT

El partit obrer belga també ha decidit de retirar els seus ministres i acceptar una crisi si les dretes insisteixen a imposar aquest reconeixement

El segon aniversari de l'heroica defensa de Madrid

(Ve de la primera pàgina)

després d'aplicar a les forces rebel·les que aplanen en territori rebel i que al simulacre de la retirada de deu mil italians malalts o indis, succeït sense pèrdua de temps la retirada total dels exèrcits invasors, sota un control igualment sever que el sol·licitat per a la seva iniciativa el Govern espanyol.

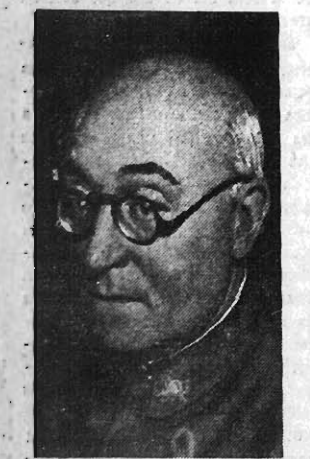
El ministeri d'Estat passa després a referir-se a les informacions més recents sobre la intervenció italiana i a emenar rebudes després del lliurament a París i Londres de la darrera nota del Govern espanyol, i diu:

— Un altre tema que ens prenem la llibertat de brindar a les Cancelleries desitjoses d'ocupar-se del mal anomenat problema espanyol, és el de la pirateria a la mar del Nord. La seva realització aquests darrers dies contra dos vaixells mercants espanyols evidencia un reclutament de la pirateria a la mar i la complicitat de les bases navals alemanyes en aquest no atemptat a la llibertat de les mares que constitueix a la vegada un veritable afront a les potències en les costes properes a les quals operen impunentment els saquejadors de navilis lliurats a un comerç legítim i normal.

Heus ací dos temes d'actualitat pal·liant en els quals pot emprar-se l'acció de les Cancelleries amb força més profit per a la pau d'Europa que el d'edificar fórmules màgiques de solució rebutjades per endavant per la voluntat sobirana del poble espanyol. Sobre Madrid, el segon aniversari d'heroica i de resolució del qual, celebra tota l'Espanya republicana avui i dona motiu a tot el món a demostracions que ens omplen de gratitud, jo puc aportar el testimoni d'una visita ben recent. Mai no es donà en la història un cas semblant d'una ciutat voltada en les seves propietats portuàries i aïllada amb tota l'entesa que s'ha; sostingut amb l'entesa i la dignitat amb què ho ha fet Madrid i que entre en el tercer any de la seva resistència, davant les perspectives d'un hivern excepcionalment dur i per a alleujar els perills del qual jo em dirigit novament a través vostre, en una crida a la solidaritat a tots els països l'abundància en productes alimentaris dels quals i especialment en blat, els permet multiplicar encara molt més el gran corrent d'ajut a la població civil espanyola, mai no s'ha registrat una època per a glossar la qual totes les paraules resulten massa usades i inservibles, però que pot resumir-se en un sol nom: MADRID.

El President del Parlament de Catalunya saluda el general Miaja i l'alcalde de Madrid

Amb motiu del segon aniversari de la defensa de Madrid, el president del Parlament de Catalunya, senyor Iria, ha tramès efusius telegrams al seu heroi defensor, general Miaja, i a l'alcalde de la capital de la República. El Parlament de Catalunya ha volgut aprofitar aquesta avinentesa per fer palesa l'admiraçió del nostre poble vers l'incomparable ciutat castellana que, durant aquests darrers vint-i-mesos, s'ha convertit en el símbol de la fortalesa republicana.

Telegrama del senyor Hilari Salvadó a l'alcalde de Madrid

L'alcalde, senyor Hilari Salvadó, ha tramès a l'alcalde de Madrid un telegrama que diu:

"En complir-se els dos anys de l'heroica defensa de Madrid, em plau expressar-vos, en nom de la ciutat de Barcelona la nostra felicitació per l'aplec d'heroisme i de patriotisme energic que aquesta gesta suposa i que és una garantia de l'indubitable i proper triomf final. Us abraça cordialment, Hilari Salvadó, alcalde."

Homenatge als defensors de Madrid al Cinema Astòria

Al Cinema Astòria, i en commemoració del segon aniversari de la defensa de Madrid, se celebrà el diumenge un acte d'homenatge als heroics defensors de la capital de la República.

Un públic molt nombros assistí a aquest homenatge, que fou obert amb un vibrant parlament d'Angel Estévil, el qual glossà el significat de la gesta que se celebrava i tribuà un fervorós homenatge als defensors i al poble madrileny. També explicà la vida dels fets que s'anaven a projectar, a través dels quals hom podia apreciar documentalment la formació del gloriós Exèrcit de la República.

Seguidament fou projectat un film retrospectiu i documental, que recull diverses escenes de l'activitat de les heroiques mil·lars defensores de la capital d'Espanya, els primers moments

des del seu, i que després es convertí en poderós diò de contenció contra el qual s'estavellaren dia darrera dia les ofensives faccioses.

El rapsoða Manolo Gómez recità a continuació diverses composicions, entre les que se'n destacà una dedicada a l'heroica i a la lluita per la independència d'Espanya.

Amb el film "El Ejército del Pueblo nace" hom assistí a la iniciació i evolució del nostre gloriós Exèrcit. Vrem veure, en les seves escenes, com sota la paraula del President Companys el poble sencer de Catalunya vibra i es prepara davant la lluita contra el feixisme. La desfilla del 28 de febrer del 37, en la qual prengueren part més de 400.000 persones, és ja el preludi d'aquest poderós i heroic Exèrcit. El públic va acollir aquest film amb molta aplaudiment, a peu dret, cantant. Junt amb els alumnes de l'Escola Popular de Guerra, l'himne de l'Exèrcit Popular. "Amb fúria i disciplina — enfrontarà a l'abisme — el criminal feixisme."

A continuació ja banda de música de la Subsecretaria d'Aviació executà un acte de concert i després fou projectat el film "Instrucció i educació física a l'Exèrcit Popular", pel·lícula la qual ens ensenya com n'hi ha per a crear una força sana i alegre.

El comissari general de l'Exèrcit de Terra, senyor B. F. Ossorio i Tallaf, pronuncià després una bella allocució en la qual evocà la gesta del poble de Madrid, que ha sabut, no solament justificar amb la seva actitud heroica el títol de capital de la República, sinó consolidar-la com a capitalitat del món. Acabà dient que n'hi haurà pòu amb emular la gesta de Madrid per a triomfar definitivament sobre el feixisme. El senyor Ossorio i Tallaf fou molt aplaudit.

Després d'unes cançons de les Brigades Internacionals, cantades pel cor que fou de la 11 Brigada Internacional, en alemany, i de la projecció del film "Defensors de la Llibertat", amb el qual fou donat el discurs del president Negrín, fou donat l'acte per acabat.

Hi assistiren, entre altres personalitats, el subsecretari de l'Exèrcit de Terra, senyor Gordo; el comissari de l'Exèrcit de Terra, senyor B. F. Ossorio i Tallaf; els generals Asensio i Riquelme; el coronel Ceron, de la Secció d'Organització i Mobilització del ministeri de Defensa; el tinent coronel Hans; el comandant Otto Flatter, cap de la que fou la 11 Brigada Internacional; el comissari inspector, senyor Gallo; el comandant Martín i diversos membres de la Comissió Internacional de Control per a la retirada de les forces que integraven les Brigades Internacionals.

En representació del conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, assistí a l'acte el subsecretari del Departament, senyor Frontera.

Festival del C. R. I. M. número 16 al Teatre del Bosc

Tal com havia estat anunciat, el diumenge al matí se celebrà al Teatre del Bosc un Festival organitzat pel Consellari del C. R. I. M. número 16 i per la Caserna Francisco Macià, en commemoració de l'heroica defensa de Madrid, i a profit ja la campanya Pro Roba d'Abrio per al combatent.

Fou posada en escena la sarsuela "Mojinos de viento", interpretada pels notables artistes Maria Teresa Moreno, Carme Llanos, Tino Folger, Ramon Cebrià i Artur Suárez. Varen actuar després el conjunt; Germanes Gómez i Robert Font; la parella còmica Enriqueta Conti i Ramon Cebrià; la triple Pepeta Planes i el baríton Lluís Fabregat, als quals foren entusiàsticament aplaudits.

Assistiren a l'esmenat festival el comissari del C. R. I. M. número 16, senyors Pere i les Illes i Eduard Gasc Capdevila, respectivament, i altres caps i oficials del sudit Centre i de la Caserna Francisco Macià.

L'acte constituí un veritable èxit, per la qual cosa el públic es captingué de la benèfica finalitat i del patètic caràcter de la funció, ho corresponent als propòsits dels seus organitzadors i emplenat per complet l'espai teatre.

Amb idèntica finalitat tingué lloc també a la plaça de Catalunya, una gran audició de sardanes i de ballades populars catalanes, que es vengué molt concorreguda, i que l'esplendidesa dels temps contribuï a realçar.

Avui, i organitzat també pel Consellari del C. R. I. M. número 16, se celebrà un altre gran acte d'homenatge a Madrid, amb la col·laboració de la Banda Municipal, que interpretà un recollit programa de composicions nacionals i de distingides figures de l'art líric nacional.

La Unió de Dones de Catalunya en el segon aniversari de la defensa de Madrid

"La Unió de Dones de Catalunya, en el segon aniversari de la defensa de Madrid, no pot deixar de recordar aquella data glorirosa i reire el seu homenatge als heroics que feren possible la defensa de l'invasor i que convertí Madrid en una fortalesa inexpugnable. Admirem, però, sobretot, les dones de Madrid que amb la seva actitud moralitzadora en tota hora els defensors de la capital, no sols moralment, ajudant-los a suportar totes les penes que comportava la crueltat del feixisme suportant els mateixos de la duresa dels bombardejos i la falta d'aliment necessari, sinó prenent part activa en la lluita i contribuint a l'abastament de la ciutadania."

columna, que era per a Franco la més ferma esperança per a abraçar la resistència dels nostres lluitadors. Però no ens hem de limitar solament a dedicar un record a aquella data memorable. Les dones catalanes que, quan ha arribat el moment, hem demostrat també que sabem complir el nostre deure d'antifeixistes hem de redoblar els nostres esforços per a superar els obstacles i traves que ens posa l'enemic amb més intensitat cada dia.

Contribuim, doncs, amb fermesa a mantenir el darrer baluard de la democràcia Europea, i la sang dels defensors de Madrid no haurà estat vana i inútil.

"No obstant — afegeix després l'arrel·lucista — el final de la guerra no es veu pròxim. En el seu assaig sobre la guerra espanyola de successió, Macaulay declarà que "quan tot sembla perdut, aleshores es deserta orgullós i invencible l'esperit del poble espanyol". En aquesta nova guerra de successió que ha de decidir si la bella terra d'Espanya ha d'ésser feixista o democràtica, s'ha despertat novament el mateix esperit. Gràcies a aquest esperit Espanya resisteix, donant-nos temps a nosaltres per a organitzar-nos i defensar-nos. Queviures per a Espanya! Armes per a Espanya! Justícia per a Espanya! aquestes són les mesures que encara podem adoptar per a salvar la causa de la democràcia a Europa, i Madrid, el vostre Madrid, serà la tomba del feixisme."

A. E.

"Izquierda Republicana" commemora la defensa de Madrid

Diumenge al matí tingué lloc un acte d'homenatge a Madrid, celebrat per l'Agrupació d'Izquierda Republicana de Madrid als locals de la seva delegació a Barcelona.

S'ompliren gran nombre de places de signatures que els aïllats residents a Barcelona dirigiren a la Casa Mare de Madrid.

Parlà en primer terme el delegat senyor Manuel de la Pera amb paraules molt discretes i encertades sobre la unitat, cada vegada més gran, de Barcelona.

El senyor Saura, que fou al principi de la defensa de Madrid un dels més actius representants del Partit a la Junta de Defensa, impressionà la concurrència amb dades molt interessants d'èmfasi del que foren les primeres setmanes de defensa a la capital i els seus voltants, abans i després del 7 de novembre del 1938.

El senyor Iñesta, de la Delegació d'Astúries, recità amb encert i exactitud diverses poesies sobre Madrid dels poetes Altamirano, Arconada i Gergamín, que foren molt aplaudides.

El senyor Manuel Muñoz, del Consell Nacional del Partit, tancà l'acte amb un discurs eloqüent sobre Madrid durant el període anterior i posterior de la rebel·lió i d'heroica defensa dels elements reaccionaris, i remarcà la provocació i l'egany dels que estaven obligats a la llibertat.

Es dedicà un record emocionant als heroics caiguts en defensa de la capital d'Espanya, i acabà l'acte amb l'execució de diverses composicions de músics clàssics madrilenys, pels elements de la Banda Nacional Republicana, pertanyents al Partit, i amb l'himne nacional, que els centenars de persones que ocupaven l'ample terrassa del local escoltaren amb el respecte de costum.

Se sentiren molts aplaudiments. Assistiren al senzill i evocador acte gran nombre de personalitats del partit.

Una salutació del Socors Roig de Catalunya al general Miaja

En complir-se el segon aniversari de la resistència heroica de Madrid davant els invasors, el Socors Roig de Catalunya li dirigeix una calorosa salutació, per tal de demostrar-li l'admiraçió del nostre poble, que des del primer moment sabé fer-se ressò dels sacrificis per la causa de la Llibertat.

L'avors, a l'Espanya lliure, era Madrid el que acusava els cops més cruels de la guerra; després de dos anys, totes les ciutats, iols els pobles lliures, han estat igualment relacionats i han seguit la pauta glorirosa de la capital de la República, sense desmarcar, fermament, sent carn de la seva carn la consigna de resistir.

Separada Catalunya dels altres pobles lliures, el seu cor batge a l'unisson i per damunt de les trinxeres dels invasors, saluda el símbol de la Llibertat, dient-li: "Madrid, la teva sang i la nostra s'han barrejat per a la defensa d'una noble causa! L'enemic intentarà separar-nos moralment, està estès i servint l'estranger! Per la nostra unitat en el sacrifici i en la lluita heroica es veurà vençut per sempre!"

Visca la Llibertat dels pobles hispànics!

Fora els estrangers i els traïdors!"

La commemoració a París

París, 7. — La premsa francesa celebra el segon aniversari de l'heroica resistència de Madrid. També ho celebra, encara que, naturalment, de manera distinta, la premsa dretista. Per exemple, el senyor D'Ormesson xamina a "Le Figaro" el pròxim viatge de Chamberlain i Halifax a París i diu que els Govern angles i francès hauran d'estudiar el problema espanyol. El senyor D'Ormesson no s'atreveix a dir que es tracta d'una projecte de mediació, perquè aquest projecte no troba actualment una atmosfera favorable.

Als altres periòdics republicans celebren la resistència de Madrid recordant totes les fases de l'heroica lluita del poble espanyol. — A. E.

UN ARTICLE DE WILLIAM FORREST

Londres, 7. — Amb ocasió del segon aniversari de la defensa de Madrid, el News Chronicle publica un article de William Forrest en el qual diu que "les privacions i el tercer hivern de guerra ni els bombardejos han aconseguit vèncer la resistència de la capital espanyola. "Espanya — afegeix William Forrest — lluita per la seva llibertat, pel liberalisme, la democràcia i la civilització."

A continuació, el líder socialista afegeix:

"El partit continua estant disposat, per altra part, davant les renovades amenaces del feixisme, a aportar el seu concurs a un Govern que està decidit a defensar a la democràcia i als drets del treballador, als quals les reformes socials, etc."

"El partit està convençut de que un Govern així reunit en si les forces vives i sages del país i permetria a França de posar en pràctica les grans polítiques nacionals o internacionals propes d'una gran unió i projecte amb autoritat a adoptar les grans mesures que la situació exterior aconseguís per a garantir la seguretat total de França i rebaixar l'organització de la pau."

El text de la motió Zimowski, que obtingué 1.241 vots, deia:

LA JORNADA DD SOLIDARITAT A FRANÇA AMB LA REPUBLICA ESPANYOLA

París, 7. — A tot França se celebra ahir amb magnífic èxit la jornada de solidaritat vers el poble espanyol i els combatents d'Espanya. En el dia aniversari de l'heroica defensa de Madrid, a totes les ciutats franceses les noies i les dones de França recolliren importants quantitats de diners.

A París, a les sis de la tarda, ja s'havien recollit més de 120.000 francs. Les organitzacions declaren que l'èxit de la jornada ha superat totes les anteriors. — A. E.

ESpanya EN EL TAULER

Alemanya confessa oficialment a Anglaterra la seva intervenció a Espanya

No retirará la gent, ni el material, ni abandonarà les concessions

París, 7. — El diari basc "Euzko Deia", sota el títol "Una eloqüent resposta d'Alemanya", escriu:

"El Foreign Office ha rebut la resposta a una nota presentada a Berlín pel senyor Neville Henderson en la qual es demanava explicacions sobre la presència de tropes alemanyes a Espanya i altres, en general, relatives a les activitats alemanyes que han organitzat dues jines auxiliars de vapors, l'Africa-Woermann i l'Odenburg-Portugiesische, per a transportar material de guerra, als ports facciosos. La resposta, segons informes fidedignes, és la següent:

Primer. — El Reich no pot seguir l'exemple d'Itàlia, que ha retirat d'Espanya els seus soldats, perquè no els té. No existeixen unitats regulars del seu exèrcit a Espanya i si solament set observadors, tres oficials i tres caps de l'Exèrcit, dos del servei aeri i enginyers i un altre de la marina.

Segon. — Els 1.095 homes, inofensius els oficials alemanys, que es troben a Espanya, són en la seva majoria tècnics i enginyers, havent ingressat a l'exèrcit franquista contractats individualment i es troben concentrats en el litoral Cantàbric: Bilbao, Passajes, Santander i la Corunya. El Govern alemany no pot exercir pressió sobre aquestes alemanyes perquè en la seva majoria han pres la nacionalitat espanyola i han signat contractes de treball al Marroc. Del nombre abans esmentat, 420 es troben al servei de socors particulars.

Tercer. — El material de guerra, els hangars, els avions, el material ferroviari i els avions de servei comercial, del tipus emprat per l'Estat Major, són propietat del Govern de Franco, que els ha pagat per endavant, de forma regular i segons el dret internacional. Així mateix es lliurava a Franco totes les comandes signades fins al dia 15 d'octubre del 1938. Aquestes comandes ascendeixen a 614 milions de marcs or.

Quart. — Societats i particulars alemanys posseeixen tres concessions, una al Marroc i una altra a Canàries, relatives a la navegació i al monopoli d'algunes matèries primes, com el tabac. Alemanya no participa a la Societat de Nacions i no tenia, per tant, cap obligació de registrar aquestes concessions. Pensa posar l'altament en vigor

els contractes relatius a les mines d'As-túries i al port de Passajes."

Aquest és el text de la resposta del Reich — diu el diari basc — per la qual es demostra la penetració alemanya a l'ombra de l'administració de Burgos i la decisió de continuar la seva intervenció. — A. E.

L'AMBAIXADOR ALEMANY A BURGOS ES A BERLIN

TORNARÀ EL CAPITA WIEDMANN A LONDRES?

Berlín, 7. — S'anuncia oficialment que l'ambaixador alemany prop de Franco, von Schleier, ha arribat a Berlín, on serà rebut per Hitler. Als cercles polítics nazis es diu que aquesta visita té gran importància en raó de l'oposició de punts de vista relatius al problema espanyol entre França, d'una part, i Itàlia i Alemanya de l'altra.

Als cercles oficials de la capital alemanya es desmenteix el viatge a Londres del capità Wiedmann. — A. E.

SEMBLA QUE SON AGENTS DIPLOMÀTICS ALEMANY I ITALIANS QUE DES D'ANGLATERRA AVISEN ELS PIRATES DE LA MAR DEL NORD

París, 7. — El corresponent a Londres del diari de dreta "Le Figaro" publica la següent informació:

"L'esquadra friguera Tenjé "L'esquadra franquista crep informacions d'Anglaterra?"

Els moviments a la Mar del Nord dels vaixells armats al servei de Franco, són observats amb la major atenció per l'Almirallat anglès. Mentre les operacions dels vaixells franquistes s'efectuen fora de les aigües territorials, el Govern no pensa prendre mesures. No se sap encara a Londres en quina mesura els vaixells són ajudats per una potència estrangera que ha signat el pacte de no intervenció. A l'Almirallat es creu que els vaixells al servei de Franco reben informacions relatives als moviments dels vaixells mercants del Govern es-

panyol per mitjà d'agents establerts a Anglaterra i que se serveixen de comunicacions prohibides. Aquesta infracció de la llei anglesa pot ésser severament castigada i la policia naval ha rebut instruccions per a fer una enquesta. Aquestes manobres són condemnades a Londres perquè són contràries al principi element del dret internacional i fins i tot al dret dels vaixells bèl·lics. Si aquest incident es repetís, el reconeixement de la bel·ligerència a Franco serà molt difícil."

L'atenció que ma el corresponent a Londres del periòdic de dreta es refereix a la participació d'agents, adhue diplomàtics, alemanys i italians a Londres, que tenen estacions de ràdio clandestines. — A. E.

L'AMBAIXADOR D'ESpanya A PARIS, AL QUAI D'ORSAY

París, 7. — El ministre d'Affers estrangers, senyor Bonnet, s'ha entrevistat aquest matí amb l'ambaixador d'Espanya, senyor Marcel·lí Pascua. — A. A.

VAIXELLS DE GUERRA NORD-AMERICANS A LA MEDITERRANEA

Tànger, 7. — Els destructors americans "Jacob", "Jones" i "Badger" han arribat a Gibraltar per vigilar la defensa dels interessos americans a Europa. Avui salparan amb rumb a Villefranche. — A. E.

MES ITALIANS QUE ES RETIENEN PER FORÇA

Tànger, 7. — El vapor italià "Firenze" arribà en aquest port, procedent de Sevilla. Després de romandre aquí dues hores, salpà amb rumb a Itàlia. No es permeté a cap passatger ni tripulació baltar a terra. Segons informacions obtingudes, el "Firenze" porta a bord 223 soldats italians ferits. — A. E.

FRANÇA

La reunió del Consell Nacional del Partit Socialista

M. Blum declara que el partit ajudaria un Govern que estigués decidit a defensar la Democràcia

París, 7. — En la motió que fou aprovada pel Consell Nacional del partit socialista SFIO, se diu, en síntesi:

"El partit no voldria continuar concedint la seva confiança a un Govern que prescís un pla financer que estigués en oposició absoluta, en quant a la doctrina i intenció, amb les idees que inspiraren el pla democràtic de reconeixement presentat pel Govern del Front Popular de direcció socialista del mes d'abril passat."

Aquesta motió fou aprovada per unanimitat, per 6.753 mandats representats en la reunió.

Després de la votació, el senyor Blum va donar una explicació de la motió que havia estat aprovada.

Acords de la Comissió oficial de recollida de draps

President el senyor Benet Carreter Font, i acompanyat de secretari el diputat Góngal Evans, es reuní el Ple de la Comissió, amb assistència de les representacions de la Subsecretaria de Propaganda, Junta de Compres de material del Ministeri de Defensa, Socors Roig, partits polítics i sindicals; assistint-hi els senyors Fermí Solombrà, García Herrero, Pío, Ramon Vinyes, Francesc Bataller, Andreu Baster, Josep Miró i Pelai Bascu.

Es donà compte de l'èxit obtingut en la Setmana del Drap, i de les quantitats recollides, i es va acordar:

Primer. — Manifestar a la població l'agraïment per l'eficient cooperació prestada en aquesta campanya, que tenia brillant ha resultat.

Segon. — Agrair totes les col·laboracions prestades per entitats i organismes oficials, esmentant especialment les rebudes de la Subsecretaria de l'Exèrcit de Terra, del senyor ministre de Comunicacions i Transports, de la Direcció general de Transport de Reraguarda, de la Creu Roja, Socors Roig, del senyor Hilari Salvadó, alcalde de Barcelona, i del senyor Enric Condesalazar, director general d'Autotransport.

A París, a les sis de la tarda, ja s'havien recollit més de 120.000 francs. Les organitzacions declaren que l'èxit de la jornada ha superat totes les anteriors. — A. E.

L'Exposició del Llibre a Londres

Un gran èxit dels llibres catalans

Carles Riba assistí a la inauguració

Londres, 7. (Per telèfon, 3 tard.) — S'ha inaugurat l'Exposició de Llibre en la qual figura un stand dedicat a la bibliografia moderna de Catalunya. L'èxit que ha obtingut mereix ésser consignat per extraordinari i inesperat.

Com ja es va fer notar, l'organitzador fou un bon amic de la nostra causa, que en aquests reballs és una eminència. Organitza el pavelló anglès de l'Exposició de París i està en carregar de fer-ho a la de Nova York. L'any que ve, Això és una garantia de presentació i bon gust. Entre els assistents — intel·lectuals, crítics d'art i periodistes — es nota un entusiasme i una admiració extraordinària pels nostres llibres. Quant a les coses modernes, crida l'atenció la part dedicada a la Secció de "Serveis de Cultura al Front". El periòdic "Amic" que s'edita expressament per als soldats, ha tingut un èxit sorprenent.

Una altra de les publicacions que ha meregut grans elogis ha estat l'obra de Maria Manén, "Versos de l'àngel", apareguda no fa gaire a Barcelona. El gran conxeador i amic de les lletres angleses que és M. Manén, acaba de tenir un gran triomf a Londres amb les seves belles traduccions de poesia anglesa. Han estat també molt ben rebudes la monumental edició de "La Bíblia de Monserrat" i "El llibre dels soldats". Les publicacions del Consellari de Propaganda de la Generalitat han estat igualment ben rebudes. Diversos comentaris de personalitats i intel·lectuals confirmen que l'acte dedicat a Catalunya és dels més interessants de tota l'Exposició. Ahir, dijous, arribà a Londres Carles Riba. La seva visita està relacionada amb aquesta Exposició.

El nostre primer intel·lectual universitari, estem segurs que donarà més relleu a la propaganda de la nostra cultura. Divendres a la tarda, a l'acte de la inauguració, assistí un nombre públic constituït per intel·lectuals i altres personalitats. Dissabte a ahir, diumenge, l'Exposició fou envaïda pel públic.

ANGLATERRA

"La pau ha de precedir el desarmament, no el desarmament a la pau"

declara Duff Cooper

I el Govern es disposa a produir 40.000 avions per any

Londres, 7. — En un discurs pronunciat a Chiswick durant una reunió de la Unió Anglesa per Societat de Nacions, l'ex-lord de l'Almirallat senyor Duff Cooper declarà que "la pau ha de precedir el desarmament i no el desarmament la pau. Els qui en les reunions internacionals d'homens d'Estat estan sempre disposats per a la lluita tenen l'avantatge sobre els no preparats."

Londres, 7. — El "Daily Express" anuncia que el Gabinet ha decidit després de llargues consultes amb els experts, dedicar abans que tot la seva atenció a la defensa metropolitana i a l'aire i a la terra. El mínim d'avions de primera línia per a la defensa del territori ha d'ésser doblat, i hom creu que la reorganització de la indústria aeronàutica permetria arribar a una producció de 40.000 aparells per any.

Fabra.

Londres, 7. — Segons el "Sunday Times", és possible que aquesta setmana el Govern anunciï el seu propòsit d'elevar de 2.750 a 4.000 el nombre d'avions de primera línia de les forces aèries.

En virtut d'aquesta decisió prendrà gran increment la indústria aeronàutica, que es diu que podrà arribar a construir de 35.000 a 40.000 aparells per any. — Fabra.

LA POSSIBILITAT D'UNES ELECCIONS GENERALS

Londres, 7. — El "Daily Express" escriu:

"Als cercles polítics es preveu generalment que la sessió parlamentària que ha d'obrir-se demà serà la darrera del Parlament actual. Normalment la sessió podria durar fins al mes de desembre vinent, però es té cada dia més la impressió que les eleccions generals es portaran a cap pel gener o el febrer. Segons alguns, la consulta al país podria dèdich tenir lloc més aviat. La decisió del Govern dependrà de l'actitud de la Cambra dels Comuns sobre el pla de defensa i dels esforços del Primer ministre a favor de la pau."

Fabra.

CONSELL A DOWNING STREET

Londres, 7. — A les tres de la tarda s'ha reunit el Consell de Gabinet, sota la presidència del senyor Chamberlain. — Fabra.

La reraguarda ha de pensar en el front. Col·labora al major èxit de la campanya d'hivern amb la seva aportació.